

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๔๐๑/ ๑๔๐๐

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๒๔ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกาคำใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๔๕๓
ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๗

- สิ่งที่ส่งมาด้วย (๑) บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชกฤษฎีกาคำใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
- (๒) ร่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวที่ตรวจพิจารณาแล้ว และแนบบันทึกข้อมูลจำนวน ๑ แผ่น
- (๓) สำเนาหนังสือกรมบัญชีกลาง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๙.๖/๔๕๐๖๘ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๗
- (๔) สำเนาหนังสือกระทรวงการต่างประเทศ ด่วนที่สุด ที่ กต ๐๒๐๔/๗๑๒ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๘
- (๕) สำเนาหนังสือกระทรวงกลาโหม ด่วนที่สุด ที่ กท ๐๒๐๒/๑ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๘
- (๖) สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๐๐๘.๑/๔๐๖๔ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๗
- (๗) สำเนาหนังสือสำนักงบประมาณ ที่ นร ๐๗๐๒/๓๙๑๑ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๗
- (๘) สำเนาหนังสือสำนักงานศาลยุติธรรม ด่วนที่สุด ที่ ศย ๐๑๖/๒๒๑ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึงความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติหลักการร่างพระราชกฤษฎีกาคำใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่กระทรวงการคลังเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยรับข้อสังเกตของคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๗ (ฝ่ายกฎหมายฯ) ไปพิจารณาด้วย นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๒) ได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวเสร็จแล้ว ดังมีรายละเอียดปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชกฤษฎีกาคำใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย (๑) โดยกระทรวงการคลัง(กรมบัญชีกลาง) กระทรวงการต่างประเทศ(สำนักงานปลัดกระทรวง) กระทรวงกลาโหม(สำนักงานปลัดกระทรวง) สำนักงาน ก.พ. และสำนักงบประมาณ ได้มีหนังสือยืนยันให้ความเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชกฤษฎีกานี้แล้ว ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย (๓) - (๗)

อนึ่ง สำนักงานศาลยุติธรรมได้มีหนังสือตามสิ่งที่ส่งมาด้วย (๘) แจ้งว่า ศาลยุติธรรมเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมีอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่น ตามที่กฎหมายบัญญัติ และขณะนี้สำนักงานศาลยุติธรรมได้ดำเนินการร่างระเบียบเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมแล้ว จึงไม่ควรกำหนดหลักเกณฑ์ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมไว้ในร่างพระราชกฤษฎีกานี้เช่นเดียวกับกรณีของข้าราชการตุลาการศาลปกครอง เพราะจะทำให้เกิดการลักลั่นได้นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๒) ได้พิจารณาประเด็นปัญหาดังกล่าวแล้ว เห็นควรกำหนดหลักเกณฑ์ดังกล่าวสำหรับข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมไว้ตามเดิมตามความประสงค์ของกรมบัญชีกลาง เพื่อประโยชน์ในการเบิกจ่ายของส่วนราชการต่าง ๆ ให้กับข้าราชการตุลาการที่มาช่วยปฏิบัติราชการให้แก่ส่วนราชการ ทั้งนี้ ได้แก้ไขการกำหนดดลิตธิของข้าราชการตุลาการให้สอดคล้องกับชั้นและเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนในปัจจุบันด้วย อย่างไรก็ตาม หากศาลยุติธรรมต้องการกำหนดหลักเกณฑ์ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเองก็สามารถทำได้ และหากปรากฏว่าอัตราค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการที่ส่วนราชการเบิกจ่ายให้ข้าราชการตุลาการตามพระราชกฤษฎีกาเป็นจำนวนน้อยกว่าระเบียบที่คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมกำหนด ข้าราชการตุลาการสามารถเบิกเพิ่มเติมตามระเบียบดังกล่าวได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักอำนวยการ

โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๔

ฝ่ายกฎหมายการคลัง

โทร. ๐ ๒๒๒๖ ๕๑๖๔

โทรสาร ๐ ๒๒๒๖ ๖๒๐๑

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๙๕๓ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๗ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๗ อนุมัติหลักการร่างพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่กระทรวงการคลังเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา ร่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว โดยให้รับข้อสังเกตของคณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสนอ คณะรัฐมนตรี คณะที่ ๗ (ฝ่ายกฎหมาย) ไปพิจารณาด้วย

ในการพิจารณาร่างพระราชกฤษฎีกานี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอให้ คณะกรรมการกฤษฎีกา(คณะที่ ๑๒) ตรวจพิจารณา โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง(กรมบัญชีกลาง) ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ(สำนักงานปลัดกระทรวง) ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์(สำนักงาน ปลัดกระทรวง กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กรมส่งเสริมการค้าส่งออก และกรมการค้า ต่างประเทศ) ผู้แทนกระทรวงกลาโหม(กรมการเงินกลาโหม และกรมพระธรรมนูญ) ผู้แทน กระทรวงมหาดไทย(สำนักงานปลัดกระทรวง) ผู้แทนสำนักงาน ก.พ. ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ ผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี ผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรม และผู้แทน สำนักงานอัยการสูงสุด เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควร จัดทำบันทึกประกอบร่างฯ ดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างพระราชกฤษฎีกาที่กระทรวงการคลังเสนอ

๑.๑ กำหนดให้ผู้เดินทางที่มีความจำเป็นต้องออกเดินทางล่วงหน้า หรือไม่สามารรถ เดินทางกลับท้องถิ่นที่ตั้งสำนักงานปกติเมื่อเสร็จสิ้นการปฏิบัติราชการ มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการ เดินทางเมื่อผู้มีอำนาจอนุมัติการเดินทางอนุมัติระยะเวลาในการเดินทาง รวมทั้งกำหนดให้ผู้มีอำนาจ อนุมัติการเดินทางอนุมัติระยะเวลาในการเดินทางไปราชการในราชอาณาจักรและต่างประเทศได้ตาม ความจำเป็นและเหมาะสม (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขมาตรา ๔)

๑.๒ กำหนดให้ผู้เดินทางที่มีเจตนาทุจริตในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไป ราชการ มีความรับผิดชอบวินัยอย่างร้ายแรง รวมทั้งให้ผู้เดินทางไปราชการจัดทำรายงานและการ ปฏิบัติราชการเสนอต่อผู้มีอำนาจอนุมัติการเดินทางพิจารณา (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขมาตรา ๑๒ ทวิ)

๑.๓ กำหนดหลักเกณฑ์การนับระยะเวลาการเดินทางไปราชการ (ร่างมาตรา ๕ แก้ไขมาตรา ๖)

๑.๔ กำหนดให้ผู้เดินทางไปราชการในราชอาณาจักรซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ลงมาเบิกค่าเช่าที่พักในลักษณะเหมาจ่าย ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๐ ขึ้นไป เบิกค่าเช่าที่พักในลักษณะจ่ายจริง สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่มีหน้าที่สำคัญ ให้เบิกค่าเช่าที่พักได้ตามความจำเป็นเท่าที่จ่ายจริงตามเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนด สำหรับผู้ที่เดินทางไปราชการต่างประเทศเป็นหมู่คณะ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ลงมา ให้พักแรมสองคนต่อหนึ่งห้อง โดยให้เบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคู่ คนละไม่เกินร้อยละเจ็ดสิบของอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ขึ้นไป เบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๐ ขึ้นไป หากมีความจำเป็นต้องใช้สถานที่ในที่เดียวกันกับที่พักเพื่อเป็นที่ประสานงานของคณะหรือกับบุคคลอื่น ให้เบิกค่าเช่าที่พักได้เพิ่มขึ้นสำหรับห้องพักอีกห้องหนึ่งในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว หรือจะเบิกค่าเช่าห้องชุดแทนก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องมีอัตราไม่เกินสองเท่าของอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว แต่หากผู้เดินทางมีความจำเป็นต้องออกเดินทางล่วงหน้าก่อนเริ่มปฏิบัติราชการ เพราะมีเหตุส่วนตัวและมีเหตุต้องพักแรม ให้เบิกค่าเช่าที่พักได้ก่อนเริ่มปฏิบัติราชการได้ไม่เกิน ๑ วัน (ร่างมาตรา ๖ แก้ไขมาตรา ๑๗ และร่างมาตรา ๑๖ แก้ไขมาตรา ๕๑)

๑.๕ กำหนดสิทธิในการเบิกค่าพาหนะสำหรับกรณีการเดินทางไปราชการในประเทศและต่างประเทศเท่าที่จ่ายจริงตามเส้นทางที่ได้รับคำสั่ง ในกรณีเดินทางออกนอกเส้นทางในระหว่างการลา ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินอัตราตามเส้นทางที่ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปราชการ และในกรณีเดินทางล่วงหน้า หรือไม่สามารถเดินทางกลับสำนักงานปกติเมื่อเสร็จสิ้นการปฏิบัติราชการเพราะมีเหตุส่วนตัว ให้เบิกค่าพาหนะเท่าที่จ่ายจริงตามเส้นทางที่ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปราชการ (ร่างมาตรา ๗ แก้ไขมาตรา ๒๒ และร่างมาตรา ๑๗ แก้ไขมาตรา ๕๒)

๑.๖ กำหนดหลักเกณฑ์การเบิกค่าเช่าที่พักและค่าพาหนะของผู้เดินทางไปราชการในประเทศ ในฐานะเลขานุการของผู้บังคับบัญชาที่ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ขึ้นไป ในกรณีที่เป็นข้าราชการทหารซึ่งรับเงินเดือนพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศโท อัตราเงินเดือนพันเอกพิเศษ นาวาเอกพิเศษ นาวาอากาศเอกพิเศษ ขึ้นไป และข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจเอก อัตราเงินเดือนพันตำรวจเอกพิเศษ ขึ้นไป ให้มีสิทธิเบิกค่าเช่าที่พักและค่าพาหนะได้เท่ากับผู้บังคับบัญชาเพียงหนึ่งคน ส่วนเลขานุการคนอื่น ๆ ให้เบิกตามสิทธิของตนเอง (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขมาตรา ๒๔)

๑.๗ กำหนดให้ผู้เดินทางไปราชการเพื่ออารักขาหรืออำนวยความสะดวกแก่ชาวต่างประเทศ หรือผู้ที่เข้าร่วมประชุมหรือกับบุคคลดังกล่าว มีสิทธิเบิกค่าพาหนะในการเดินทางเท่ากับที่ต้องเบิกสำหรับชาวต่างประเทศ และให้มีสิทธิเบิกค่าเช่าที่พักในลักษณะประหยัดตามความจำเป็นในสถานที่เดียวกับที่ชาวต่างประเทศพักอยู่ก็ได้ (ร่างมาตรา ๙ แก้ไขมาตรา ๒๕)

๑.๘ แก้ไขความหมายของการเดินทางไปราชการประจำให้รวมถึง การเดินทางไปประจำสำนักงานเดิมในห้องที่แห่งใหม่ การเดินทางไปปฏิบัติงานตามโครงการหรือการเดินทางไปช่วยราชการที่มีกำหนดเวลาสิ้นสุดตั้งแต่ ๖ เดือนขึ้นไป และการเดินทางไปช่วยราชการที่ไม่อาจกำหนดระยะเวลาสิ้นสุดหรือมีกำหนดเวลาไม่ถึง ๖ เดือน แต่ภายหลังส่วนราชการมีความจำเป็นต้องให้ผู้นั้นอยู่ช่วยราชการ ณ สถานที่แห่งเดิมนั้น (ร่างมาตรา ๑๐ แก้ไขมาตรา ๓๒)

๑.๙ กำหนดให้ผู้ไปราชการประจำ ซึ่งมีผู้ใช้ซึ่งได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานแห่งใหม่ตามคำร้องขอของตนเองเบิกค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวในลักษณะเหมาจ่ายได้ตามจำนวนเงินและเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนด และยกเลิกบัญชี ๓ ค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวในการเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร นอกจากนั้น ได้แก้ไขเพิ่มเติมบัญชี ๕ อัตราค่าเครื่องแต่งตัวไปรับราชการประจำในต่างประเทศ (ร่างมาตรา ๑๑ แก้ไขมาตรา ๓๓ ร่างมาตรา ๑๒ และร่างมาตรา ๒๑)

๑.๑๐ กำหนดให้ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวที่ได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศ หรือหน่วยงานใด ๆ ในเรื่องค่าใช้จ่ายในการเดินทางแล้ว แต่น้อยกว่าสิทธิที่พึงมี ให้เบิกค่าใช้จ่ายสมทบได้ตามเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนด รวมทั้งกำหนดให้เวลาที่เดินทางอยู่นอกราชอาณาจักรหมายถึง เวลาตั้งแต่เดินทางออกจากประเทศไทยตามที่ปรากฏบนบัตรโดยสารเครื่องบิน จนถึงเวลาที่เครื่องบินเดินทางกลับถึงประเทศไทย (ร่างมาตรา ๑๔ แก้ไขมาตรา ๔๗)

๑.๑๑ กำหนดให้ข้าราชการซึ่งรับเงินเดือนพิเศษ นอกเหนือจาก นาวาเอก นาวาอากาศเอก อัตราเงินเดือนพิเศษ หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจเอก อัตราเงินเดือนพันตำรวจเอก พิเศษ สามารถเดินทางและเบิกค่าโดยสารเครื่องบินชั้นธุรกิจหรือชั้นระหว่างชั้นหนึ่งกับชั้นต่ำสุด รวมทั้งให้ผู้เดินทางไปปฏิบัติพระบรมวงศานุวงศ์สามารถเดินทางและเบิกค่าโดยสารเครื่องบินในชั้นที่สูงกว่าสิทธิได้ ถ้าที่นั่งโดยสารเครื่องบินในชั้นธุรกิจหรือชั้นประหยัดเต็ม (ร่างมาตรา ๑๔ แก้ไขมาตรา ๕๓)

๑.๑๒ แก้ไขอัตราค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด และค่าทำความสะอาดเสื้อผ้า ในกรณีผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว จากเดิมในอัตราวันละไม่เกินสองร้อยห้าสิบบาท เป็น ไม่เกินห้าร้อยบาท (ร่างมาตรา ๑๔ แก้ไขมาตรา ๕๔ ทวิ)

๑.๑๓ กำหนดให้ข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งเดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศเป็นครั้งแรก และคู่สมรสหรือบุตรซึ่งต้องเดินทางจากประเทศไทยไปอยู่ด้วย เบิกค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่ได้ในอัตราสี่เท่าของจำนวนเงินเพิ่มพิเศษสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศที่บุคคลดังกล่าวจะพึงได้รับจากทางราชการ (ร่างมาตรา ๒๐ แก้ไขมาตรา ๗๐)

๒. ความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ คณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๗ (ฝ่ายกฎหมาย) มีข้อสังเกตประกอบการพิจารณาดังนี้

๑) ร่างมาตรา ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๐ การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ควรเป็นไปเพื่อทดแทนค่าใช้จ่ายที่ข้าราชการต้องจ่ายไปในการเดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งของทางราชการ สมควรให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง โดยมีเพดานขั้นสูงกำหนดไว้ เพื่อมิให้ผู้ใดได้ประโยชน์หรือเสียประโยชน์จากเบิกจ่ายเงินดังกล่าว นอกจากนี้ ในการย้ายถิ่นที่อยู่อาจมีค่าใช้จ่ายที่จำเป็นอีกส่วนหนึ่งและไม่อาจหาหลักฐานมาแสดงได้ สมควรให้เบิกค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ได้ โดยอาจจ่ายให้เป็นเงินเพิ่มอีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งพิจารณากำหนดให้มีความแตกต่างกันตามข้อเท็จจริงและความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่ ควรให้กระทรวงการคลังและกระทรวงการต่างประเทศรับไปพิจารณาว่า

จำนวนเงินที่เหมาะสมควรกำหนดเท่าใด และให้พิจารณาว่าผู้ติดตามสำหรับการย้ายถิ่นที่อยู่ กรณีเดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศนั้นจะครอบคลุมถึงบิดามารดาด้วยจะได้หรือไม่

๒) ร่างมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗ และร่างมาตรา ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๑ ควรกำหนดให้ครอบคลุมถึงข้าราชการซึ่งมีชั้นยศ ได้แก่ ข้าราชการทหารและข้าราชการตำรวจด้วย

๓) ร่างพระราชกฤษฎีกานี้มีการกำหนดรายละเอียดในทางปฏิบัติในบางเรื่องไว้โดยไม่จำเป็น เช่น การกำหนดให้นับเวลาที่ต้องดำเนินการตามพิธีการที่สนามบินขาออก ๑ ชั่วโมง และขาเข้า ๑ ชั่วโมง (ร่างมาตรา ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๗) ควรปรับแก้เป็นให้กระทรวงการคลังไปออกระเบียบในเรื่องต่างๆ ได้ตามความเหมาะสมเพื่อให้มีความยืดหยุ่นได้มากขึ้น

๒.๒ สำนักงานศาลยุติธรรมได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศย ๐๑๖/๒๒๓๕๓ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ตั้งข้อสังเกตประกอบการพิจารณาว่าขณะนี้สำนักงานศาลยุติธรรมได้ร่างหลักเกณฑ์การกำหนดค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของข้าราชการตุลาการเพื่อใช้ในการเฉพาะ โดยออกเป็นระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม จึงเห็นว่า ไม่ควรกำหนดหลักเกณฑ์ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของข้าราชการตุลาการไว้ในร่างพระราชกฤษฎีกานี้ เนื่องจากอาจก่อให้เกิดความลักลั่นได้ หรือหากจะกำหนดไว้ควรจะกำหนดข้อความเพิ่มเติมว่า ให้ข้าราชการตุลาการมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมกำหนด

ต่อมา สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๑๕๖๕๐ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา แจ้งว่า สำนักงานศาลยุติธรรมได้มีหนังสือ ด่วน ที่ ศย ๐๑๖/๓๒๗๙๖ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีว่า สำนักงานศาลยุติธรรมได้ดำเนินการร่างระเบียบเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมแล้ว จึงขอยืนยันให้ตัดบทบัญญัติใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดสิทธิประโยชน์ในการเดินทางไปราชการของข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมออกจากร่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว รวมทั้งพิจารณาแก้ไขคำนิยาม “ข้าราชการ” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกา ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการฯ ในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมด้วย

สำนักงานศาลยุติธรรมได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศย ๐๑๖/๒๒๑ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งแจ้งเพิ่มเติมว่า ศาลยุติธรรมเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ และมีอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่น ตามที่กฎหมายบัญญัติทำนองเดียวกับศาลปกครอง ซึ่งมีได้มีการกำหนดอัตราหรือสิทธิประโยชน์ของตุลาการศาลปกครองและข้าราชการฝ่ายศาลปกครองไว้ในร่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว ดังนั้น จึงไม่ควรกำหนดหลักเกณฑ์ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมไว้ในร่างพระราชกฤษฎีกานี้ด้วย

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๒) ได้พิจารณาประเด็นปัญหานี้ในชั้นการตรวจพิจารณาร่างพระราชกฤษฎีกาฯ แล้ว และเห็นชอบด้วยกับความเห็นของกระทรวงการคลัง (ปรากฏตามหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๙.๖/๗๑๔๑ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน

๒๕๔๗ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา) ว่า พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้เป็นกฎหมายกลางเกี่ยวกับการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการเบิกจ่ายของส่วนราชการต่าง ๆ ให้กับข้าราชการตุลาการที่มาช่วยปฏิบัติราชการให้แก่ส่วนราชการ สมควรกำหนดสิทธิของข้าราชการตุลาการไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้ด้วย ทั้งนี้ ได้แก้ไขการกำหนดสิทธิของข้าราชการตุลาการและข้าราชการอัยการให้สอดคล้องกับชั้นและเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนในปัจจุบันด้วย อย่างไรก็ดี หากศาลยุติธรรมต้องการกำหนดหลักเกณฑ์ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของข้าราชการตุลาการเอง ก็สามารถกระทำได้ และหากปรากฏว่าอัตราค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการที่ส่วนราชการเบิกจ่ายให้ข้าราชการตุลาการตามพระราชกฤษฎีกานี้เป็นจำนวนน้อยกว่าระเบียบที่คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมกำหนด ข้าราชการตุลาการก็สามารถเบิกเพิ่มเติมตามระเบียบดังกล่าวได้

๓. สาระสำคัญของร่างพระราชกฤษฎีกาที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๒) ได้นำข้อสังเกตของคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๗ (ฝ่ายกฎหมาย) และข้อสังเกตของสำนักงานศาลยุติธรรมไปพิจารณารวมกับการจัดทำร่างพระราชกฤษฎีกานี้ด้วยแล้ว ปรากฏผลการพิจารณาดังนี้

๓.๑ แก้ไขหลักเกณฑ์นับระยะเวลาในการเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร และการเดินทางไปราชการต่างประเทศจากประเทศไทยไปประเทศอื่น ๆ หรือระหว่างประเทศอื่น โดยให้มีอำนาจอนุมัติการเดินทางอนุมัติระยะเวลาในการเดินทางไปราชการตามความจำเป็นและเหมาะสมตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด เนื่องจากเป็นรายละเอียดที่สมควรนำไปกำหนดในระเบียบกระทรวงการคลัง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

ในการนี้ ได้แยกเรื่องการได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางกรณีที่มีความจำเป็นต้องออกเดินทางล่วงหน้า หรือไม่สามารถเดินทางกลับท้องที่ตั้งสำนักงานปกติเมื่อเสร็จสิ้นการปฏิบัติราชการ เพราะมีเหตุส่วนตัวโดยได้รับอนุมัติให้ลาพักหรือลาพักผ่อนตามระเบียบว่าด้วยการนั้นและได้รับอนุมัติระยะเวลาจากผู้มีอำนาจอนุมัติการเดินทางตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด ไปกำหนดเป็นอีกมาตราหนึ่ง เพื่อให้เกิดความชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น (เพิ่มมาตรา ๔/๑)

๓.๒ ตัดกรณีเรื่องผู้เดินทางมีเจตนาทุจริตในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการโดยมิได้มีการเดินทางจริง หรือมีการรายงานเท็จเพื่อใช้สิทธิเบิกค่าใช้จ่ายเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และกรณีเรื่องการกำหนดให้ผู้เดินทางไปราชการจัดทำรายงานผลการปฏิบัติราชการเสนอต่อผู้มีอำนาจอนุมัติการเดินทางเพื่อพิจารณา (ร่างเดิมมาตรา ๑๒ ทวิ) ออก เนื่องจากในกรณีเรื่องการทำผิดวินัยมีหลักเกณฑ์กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว ส่วนกรณีการให้ผู้เดินทางไปราชการจัดทำรายงานผลการปฏิบัติราชการเพิ่มเติมอีกจะมีลักษณะซ้ำซ้อนกับรายงานการเดินทางไปราชการซึ่งต้องกระทำอยู่แล้ว

๓.๓ ปรับปรุงการกำหนดสิทธิของข้าราชการตุลาการ และข้าราชการอัยการในพระราชกฤษฎีกา ทั้งนี้ให้เหมาะสมกับอัตราเงินเดือนปัจจุบันของข้าราชการตุลาการและข้าราชการ

อัยการที่ได้มีการปรับขึ้นและเงินเดือนใหม่ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๖ มาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๓)

๓.๔ แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การเบิกค่าเช่าที่พักของผู้เดินทางไปราชการในหน้าที่เลขานุการกับผู้บังคับบัญชา จากเดิมที่ให้เบิกได้เท่ากับที่ผู้บังคับบัญชามีสิทธิเบิก เป็นให้เบิกได้ตามสิทธิที่ตนเองได้รับหรือเบิกได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราต่ำสุดของที่พักนั้น แต่ไม่เกินอัตราที่บังคับบัญชามีสิทธิเบิก ทั้งนี้ ตามที่ผู้แทนกรมบัญชีกลางเสนอ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘)

๓.๕ กำหนดเพิ่มเติมให้คู่สมรส บุตร และผู้ติดตามของเจ้าหน้าที่การทูตระดับ ๑๐ มีสิทธิเบิกค่าพาหนะและค่าเช่าที่พักได้ตามอัตราและหลักเกณฑ์ที่พระราชกฤษฎีกากำหนด ในกรณีที่เจ้าหน้าที่การทูตได้รับคำสั่งให้เดินทางกลับประเทศไทยเพื่อเข้าเฝ้าพระมหากษัตริย์ เพื่อกราบถวายบังคมลาและรับพระราชสาส์นตราตั้งและพระราชสาส์นถอน ก่อนเดินทางไปดำรงตำแหน่งประจำในต่างประเทศ ตามที่ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศและผู้แทนกรมบัญชีกลางเสนอ เพื่อให้สอดคล้องกับแนวปฏิบัติปัจจุบัน (เพิ่มมาตรา ๒๙/๑)

๓.๖ แก้ไขนิยามคำว่า “การเดินทางไปราชการประจำ” ในส่วนของระยะเวลาการเดินทางไปปฏิบัติงานตามโครงการหรือการเดินทางไปช่วยราชการที่มีกำหนดเวลาสิ้นสุดของโครงการช่วยราชการไว้ชัดเจนตามมาตรา ๓๒ (๓) และกรณีการเดินทางไปช่วยราชการ กรณีที่ไม่อาจกำหนดระยะเวลาสิ้นสุดตามมาตรา ๓๒ (๔) จากเดิมหกเดือน เป็นหนึ่งปี เพื่อให้สอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรี เรื่องมาตรการประหยัดรายจ่ายในปี พ.ศ. ๒๕๒๙ ที่ได้กำหนดไว้ว่าการปฏิบัติราชการตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไปให้ส่งไปปฏิบัติราชการประจำ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๒)

๓.๗ แก้ไขหลักเกณฑ์การเบิกค่าเช่าที่พัก จากเดิมที่กำหนดว่า จะเบิกค่าเช่าที่พักเกินเจ็ดวันได้เมื่อได้รับอนุมัติจากปลัดกระทรวง แต่ทั้งนี้ จะต้องไม่เกินสิบวัน เป็น เบิกค่าเช่าที่พักเกินเจ็ดวันได้เมื่อได้รับอนุมัติจากปลัดกระทรวงเท่านั้น โดยไม่มีกำหนดขั้นสูงว่าจะต้องไม่เกินสิบวันไว้อีก โดยให้เป็นดุลยพินิจของปลัดกระทรวงที่จะพิจารณาอนุมัติ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗)

๓.๘ กำหนดให้กระทรวงการคลังเป็นผู้กำหนดดวงเงินและเงื่อนไขในการเบิกจ่ายค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวในการเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๓) และอัตราค่าเครื่องแต่งตัวไปรับราชการประจำในต่างประเทศได้เอง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๕) เนื่องจากเป็นเรื่องรายละเอียดสมควรให้กระทรวงการคลังเป็นผู้กำหนดให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ต่อไป ทั้งนี้ ตามข้อสังเกตของคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี ครั้งที่ ๗ (ฝ่ายกฎหมาย)

๓.๙ แก้ไขอัตราการเบิกค่าใช้สอยเบ็ดเตล็ด จากวันละไม่เกินห้าร้อยบาท เป็นภายในวงเงินที่กระทรวงการคลังกำหนด และอัตราการเบิกค่าทำความสะอาดเสื้อผ้าสำหรับระยะเวลาที่เกินเจ็ดวัน จากวันละไม่เกินห้าร้อยบาท เป็น ภายในวงเงินและเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนด เนื่องจากเป็นเรื่องรายละเอียดสมควรให้กระทรวงการคลังกำหนดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๙ และยกเลิกมาตรา ๕๔ ทวิ)

๓.๑๐ กำหนดเพิ่มเติมให้ประธานรัฐสภาและรองประธานรัฐสภามีสิทธิโดยสารเครื่องบินชั้นหนึ่งสำหรับการเดินทางไปราชการต่างประเทศ และให้ปลัดกระทรวงเจ้าสังกัดมีอำนาจ

อนุมัติการเบิกค่าโดยสารเครื่องบินในชั้นที่สูงกว่าสิทธิได้สำหรับการเดินทางไปราชการเพื่อรับเสด็จตามเสด็จ หรือส่งเสด็จของพระบรมวงศานุวงศ์ หากที่นั่งโดยสารในชั้นของตนเต็ม และไม่สามารถเปลี่ยนแปลงเที่ยวบินได้ โดยจะเบิกค่าโดยสารดังกล่าวได้เมื่อได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลัง ทั้งนี้ ตามที่ผู้แทนกรมบัญชีกลางเสนอ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓)

๓.๑๑ เพิ่มเติมตำแหน่งประธานรัฐสภาและรองประธานรัฐสภาให้สอดคล้องกับร่างมาตรา ๕๓ รวมทั้งได้แก้ไขชื่อตำแหน่งจากอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ เป็น ประธานศาลอุทธรณ์ เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายปัจจุบัน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓ ทวิ)

๓.๑๒ แก้ไขให้กระทรวงการคลังเป็นผู้กำหนดวงเงินและเงื่อนไขในการเบิกค่ารับรองและค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการเดินทางไปราชการแทนสำนักงานประมาณ เนื่องจากปัจจุบัน สำนักงานประมาณมิได้เข้ามาพิจารณาการบริหารเงินงบประมาณของหน่วยงานต่าง ๆ แล้ว แต่เป็นอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานต่าง ๆ เอง จึงสมควรให้กระทรวงการคลังเป็นผู้พิจารณาแทน และสำนักงานประมาณได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๗๐๒/๑๐๕๙๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ถึงอธิบดีกรมบัญชีกลาง ให้ความเห็นชอบในหลักการดังกล่าวแล้ว (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๔)

๓.๑๓ ปรับปรุงอัตราค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยเพิ่มอัตราให้สูงขึ้นตามที่กระทรวงการคลังเสนอ (ปรากฏตามหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๕๐๙.๖/๗๑๘๑ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๗ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา) (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๐) และกำหนดให้คู่สมรสหรือบุตรซึ่งติดตามไปอยู่กับข้าราชการหรือลูกจ้างโดยสารเครื่องบินชั้นต่ำสุดโดยเบิกได้เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินอัตราชั้นต่ำสุดตามเส้นทางที่ข้าราชการหรือลูกจ้างได้รับคำสั่งให้เดินทางไปราชการประจำ (เพิ่มวรรคสามของมาตรา ๖๔)

สำหรับข้อสังเกตของคณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๗ (ฝ่ายกฎหมาย) เกี่ยวกับการย้ายถิ่นที่อยู่กรณีเดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศว่า ผู้ติดตามจะครอบคลุมถึงบิดามารดาหรือไม่ นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๒) พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้การเดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศไม่ได้กล่าวถึง “บุคคลในครอบครัว” ไว้ หากบิดามารดาจะใช้สิทธิเบิกในฐานะผู้ติดตามก็สามารถดำเนินการได้ แต่จะมีสิทธิประโยชน์น้อยกว่าการเบิกในฐานะของบิดามารดา

นอกจากนั้น เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำเล็กน้อย รวมทั้งได้แก้ไขบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชกฤษฎีกาฯ ให้เหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มีนาคม ๒๕๕๘

ร่างฯ ที่ สคก. ตรวจสอบพิจารณาแล้ว
เรื่องเสร็จที่ ๒๑๘/๒๕๕๘

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖
ดังต่อไปนี้

- (๑) แก้ไขเพิ่มเติมสิทธิการได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ รวมทั้งกำหนดสิทธิการได้รับค่าใช้จ่ายในกรณีการเดินทางล่วงหน้า หรือไม่สามารถเดินทางกลับที่ตั้งสำนักงานปกติเมื่อเสร็จสิ้นการปฏิบัติราชการ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ และเพิ่มมาตรา ๘/๑)
- (๒) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การนับเวลาเดินทางไปราชการเพื่อคำนวณเบี้ยเลี้ยงเดินทาง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖ และมาตรา ๕๐)
- (๓) ปรับปรุงตำแหน่งและการกำหนดสิทธิในการเบิกค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเดินทางไปราชการของข้าราชการตุลาการ ข้าราชการอัยการ ข้าราชการทหาร และข้าราชการตำรวจให้เหมาะสมยิ่งขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๗ (๑) มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๖ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๓ ทวิ วรรคหนึ่ง)
- (๔) แก้ไขเพิ่มเติมสิทธิในการเบิกค่าเช่าที่พักของผู้เดินทางไปราชการในหน้าที่เลขานุการ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔)
- (๕) กำหนดสิทธิในการเบิกค่าพาหนะและค่าเช่าที่พัก สำหรับผู้อำนวยการความสะดวกอย่างใกล้ชิด หรือผู้ที่เข้าร่วมประชุมหรือกับชาวต่างประเทศที่เป็นประมุขแห่งรัฐหรือบุคคลสำคัญของต่างประเทศ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๙ วรรคสอง)
- (๖) กำหนดสิทธิในการเบิกค่าพาหนะและค่าเช่าที่พัก สำหรับคู่สมรส บุตร และผู้ติดตามของเจ้าหน้าที่การทูต (เพิ่มมาตรา ๒๙/๑)
- (๗) แก้ไขเพิ่มเติมกรณีการเดินทางไปราชการประจำ ให้รวมถึงการเดินทางไปประจำสำนักงานแห่งเดิมในท้องที่ใหม่ในกรณีย้ายสำนักงาน และการเดินทางไปปฏิบัติงานตามโครงการหรือการเดินทางไปช่วยราชการ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๒)
- (๘) กำหนดให้กระทรวงการคลังเป็นผู้กำหนดวงเงินและเงื่อนไขของค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวในการเดินทางไปราชการประจำในราชอาณาจักร และค่าเครื่องแต่งตัวไปรับราชการประจำในต่างประเทศ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๓ และมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง)

(๙) กำหนดให้ปลัดกระทรวงเจ้าสังกัดเดิมเป็นผู้พิจารณาการเบิกค่าเช่าที่พักสำหรับการเดินทางไปราชการประจำในประเทศในกรณีการเบิกค่าเช่าที่พักเกินเจ็ดวัน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗)

(๑๐) แก้ไขเพิ่มเติมสิทธิในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางได้อีก หากผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว ซึ่งได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศหรือจากหน่วยงานใด ๆ ในเรื่องค่าใช้จ่ายในการเดินทางน้อยกว่าสิทธิที่พึงมีตามพระราชกฤษฎีกานี้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๗)

(๑๑) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว การเบิกค่าใช้สอยเบ็ดเตล็ด และการเบิกค่าทำความสะอาดเสื้อผ้า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๙ และยกเลิกมาตรา ๕๔ ทวิ)

(๑๒) แก้ไขเพิ่มเติมสิทธิในการเบิกค่าเช่าที่พักสำหรับการเดินทางล่วงหน้า ในกรณีที่กำหนดให้ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวซึ่งมีความจำเป็นต้องออกเดินทางล่วงหน้าก่อนเริ่มปฏิบัติราชการ เพราะมีเหตุส่วนตัว และแก้ไขเพิ่มเติมสิทธิในการเบิกค่าพาหนะกรณีการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๒)

(๑๓) กำหนดให้ผู้เดินทางไปราชการเพื่อรับเสด็จ ตามเสด็จ หรือส่งเสด็จ พระบรมวงศานุวงศ์ เบิกค่าโดยสารเครื่องบินในชั้นที่สูงกว่าสิทธิได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓)

(๑๔) กำหนดให้กระทรวงการคลังเป็นผู้กำหนดวงเงินและเงื่อนไขในการเบิกค่ารับรองและค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการเดินทางไปราชการ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๔)

(๑๕) กำหนดสิทธิในการเบิกค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่สำหรับคู่สมรสหรือบุตร ที่มีได้เดินทางพร้อมข้าราชการหรือลูกจ้าง และจะติดตามไปภายหลัง และปรับปรุงอัตราค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น (เพิ่มมาตรา ๖๔ วรรคสาม และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๐)

(๑๖) ยกเลิกบัญชี ๓ ค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวในการเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร และบัญชี ๕ อัตราค่าเครื่องแต่งตัวไปรับราชการประจำในต่างประเทศ

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันหลักเกณฑ์การเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ ยังไม่เหมาะสม จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเดินทางไปราชการชั่วคราวและราชการประจำในราชอาณาจักรและการเดินทางไปราชการต่างประเทศเสียใหม่ เพื่อให้ผู้มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการมีสิทธิเบิกจ่ายได้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

ร่าง
พระราชกฤษฎีกา
ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

ให้ไว้ ณ วันที่ พ.ศ.
เป็นปีที่ .. ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่าย
ในการเดินทางไปราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
และมาตรา ๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภท
ตามกฎหมายงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการ
เดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ สิทธิที่จะได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเกิดขึ้นตั้งแต่วันที่
ได้รับอนุมัติให้เดินทางไปราชการ หรือวันที่ออกจากราชการ แล้วแต่กรณี

ให้ผู้มีอำนาจอนุมัติการเดินทางอนุมัติระยะเวลาในการเดินทางไปราชการตาม
ความจำเป็นและเหมาะสมตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘/๑ แห่งพระราชกฤษฎีกาคำใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖

“มาตรา ๘/๑ ถ้าผู้เดินทางไปราชการมีความจำเป็นต้องออกเดินทางล่วงหน้า หรือไม่สามารถเดินทางกลับท้องที่ตั้งสำนักงานปกติเมื่อเสร็จสิ้นการปฏิบัติราชการ เพราะมีเหตุส่วนตัว โดยได้รับอนุมัติให้ลาพักหรือลาพักผ่อนตามระเบียบว่าด้วยการนั้น และได้รับอนุมัติระยะเวลาดังกล่าวจากผู้มีอำนาจอนุมัติการเดินทางตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนดด้วยแล้ว ให้มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามที่พระราชกฤษฎีกานี้กำหนดไว้ ต่อเมื่อได้มีการปฏิบัติราชการตามคำสั่งของทางราชการแล้ว”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาคำใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ การนับเวลาเดินทางไปราชการเพื่อคำนวณเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ให้นับตั้งแต่เวลาออกจากสถานที่อยู่หรือสถานที่ปฏิบัติราชการตามปกติจนกลับถึงสถานที่อยู่หรือสถานที่ปฏิบัติราชการตามปกติ แล้วแต่กรณี

เวลาเดินทางไปราชการในกรณีที่มีการพักแรม ให้นับยี่สิบสี่ชั่วโมงเป็นหนึ่งวัน ถ้าไม่ถึงยี่สิบสี่ชั่วโมงหรือเกินยี่สิบสี่ชั่วโมงและส่วนที่ไม่ถึงหรือเกินยี่สิบสี่ชั่วโมงนั้นนับได้เกินสิบสองชั่วโมง ให้ถือเป็นหนึ่งวัน

เวลาเดินทางไปราชการในกรณีที่ไม่ได้มีการพักแรม หากนับได้ไม่ถึงยี่สิบสี่ชั่วโมงและส่วนที่ไม่ถึงนั้นนับได้เกินสิบสองชั่วโมง ให้ถือเป็นหนึ่งวัน หากนับได้ไม่เกินสิบสองชั่วโมง แต่เกินหกชั่วโมงขึ้นไป ให้ถือเป็นครึ่งวัน

ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการมีความจำเป็นต้องออกเดินทางล่วงหน้า หรือไม่สามารถเดินทางกลับท้องที่ตั้งสำนักงานปกติเมื่อเสร็จสิ้นการปฏิบัติราชการ เพราะมีเหตุส่วนตัว ตามมาตรา ๘/๑ การนับเวลาเดินทางไปราชการเพื่อคำนวณเบี้ยเลี้ยงเดินทางกรณีลาพักหรือลาพักผ่อนก่อนปฏิบัติราชการ ให้นับเวลาตั้งแต่เริ่มปฏิบัติราชการเป็นต้นไป และกรณีลาพักหรือลาพักผ่อนหลังเสร็จสิ้นการปฏิบัติราชการ ให้ถือว่าสิทธิในการเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงเดินทางสิ้นสุดลงเมื่อสิ้นสุดเวลาการปฏิบัติราชการ”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาคำใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาคำใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๗ การเดินทางไปราชการที่จำเป็นต้องพักแรม เว้นแต่การพักแรมซึ่งโดยปกติต้องพักแรมในยานพาหนะ หรือการพักแรมในที่พักแรมซึ่งทางราชการจัดที่พักไว้ให้แล้ว ให้ผู้เดินทางไปราชการเบิกค่าเช่าที่พักได้ภายในวงเงินและเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนดดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ลงมา หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๓ ขั้นต่ำ ลงมา หรือผู้ช่วยผู้พิพากษาหรือดะโต๊ะยุติธรรม หรือข้าราชการ

อัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๔ ลงมา หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก อัตราเงินเดือนพันเอกพิเศษ นาวาเอกพิเศษ นาวาอากาศเอกพิเศษ ลงมา หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจเอก อัตราเงินเดือนพันตำรวจเอกพิเศษ ลงมา ให้เบิกค่าเช่าที่พักในลักษณะเหมาจ่าย

(๒) ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๐ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๓ ขึ้นสูง ขึ้นไป หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๕ ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพลตรี พลเรือตรี พลอากาศตรี ขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพลตำรวจตรี ขึ้นไป ให้เบิกค่าเช่าที่พักในลักษณะจ่ายจริง

ในกรณีเป็นการเดินทางไปราชการในท้องที่ที่มีค่าครองชีพสูงหรือเป็นแหล่งท่องเที่ยว กระทรวงการคลังอาจกำหนดให้ผู้เดินทางไปราชการเบิกค่าเช่าที่พักในอัตราสูงได้ตามความจำเป็น

การเดินทางไปราชการเป็นหมู่คณะ ซึ่งมีผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๒) เป็นหัวหน้าคณะ หากมีความจำเป็นต้องใช้สถานที่ในที่เดียวกันกับที่พักเพื่อเป็นที่ประสานงานของคณะหรือกับบุคคลอื่น ให้เบิกค่าเช่าที่พักได้เพิ่มขึ้นสำหรับห้องพักอีกห้องหนึ่งหรือจะเบิกค่าเช่าห้องชุดแทนก็ได้เท่าที่จ่ายจริง ทั้งนี้ ภายในวงเงินและเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนด”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒ การเดินทางไปราชการ โดยปกติให้ใช้ยานพาหนะประจำทางและให้เบิกค่าพาหนะได้โดยประหยัด

ในกรณีที่ไม่มียานพาหนะประจำทาง หรือมีแต่ต้องการความรวดเร็วเพื่อประโยชน์แก่ราชการ ให้ใช้พาหนะอื่นได้ แต่ผู้เดินทางไปราชการจะต้องชี้แจงเหตุผลและความจำเป็นไว้ในหลักฐานการขอเบิกค่าพาหนะนั้น

ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๖ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๑ ขึ้นไป หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๒ ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันโท นาวาโท นาวาอากาศโท ขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจโท ขึ้นไป ให้เบิกค่าพาหนะรับจ้างได้สำหรับกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การเดินทางไปกลับระหว่างสถานที่อยู่ ที่พัก หรือสถานที่ปฏิบัติราชการกับสถานียานพาหนะประจำทาง หรือกับสถานที่จัดพาหนะที่ต้องใช้ในการเดินทางไปยังสถานที่ปฏิบัติราชการภายในเขตจังหวัดเดียวกัน

(๒) การเดินทางไปกลับระหว่างสถานที่อยู่ ที่พัก กับสถานที่ปฏิบัติราชการภายในเขตจังหวัดเดียวกันวันละไม่เกินสองเที่ยว

(๓) การเดินทางไปราชการในเขตกรุงเทพมหานคร

หากการเดินทางดังกล่าวตาม (๑) เป็นการเดินทางข้ามเขตจังหวัด ให้เบิกค่าพาหนะรับจ้างได้เท่าที่จ่ายจริง แต่ต้องไม่เกินอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด

ผู้ซึ่งไม่มีสิทธิเบิกค่าพาหนะตามวรรคสามและวรรคสี่ ถ้าต้องนำสัมภาระในการเดินทางหรือสิ่งของเครื่องใช้ของทางราชการไปด้วย และเป็นเหตุให้ไม่สะดวกที่จะเดินทางโดยยานพาหนะประจำทาง ให้เบิกค่าพาหนะรับจ้างได้

การเดินทางไปสอบคัดเลือกหรือรับการคัดเลือก ผู้เดินทางไปราชการจะเบิกค่าพาหนะรับจ้างตาม (๒) ไม่ได้

ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการมีความจำเป็นต้องออกเดินทางล่วงหน้า หรือไม่สามารถเดินทางกลับท้องที่ตั้งสำนักงานปกติเมื่อเสร็จสิ้นการปฏิบัติราชการ เพราะมีเหตุส่วนตัวตามมาตรา ๘/๑ ให้เบิกค่าพาหนะเท่าที่จ่ายจริงตามเส้นทางที่ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปราชการ กรณีที่มีการเดินทางนอกเส้นทางในระหว่างการเดินทางนั้น ให้เบิกค่าพาหนะได้เท่าที่จ่ายจริงโดยไม่เกินอัตราตามเส้นทางที่ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปราชการ”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๒๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาคำใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๖ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๑ ขึ้นไป หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๒ ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันโท นาวาโท นาวาอากาศโท ขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจโท ขึ้นไป ให้เดินทางได้”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชกฤษฎีกาคำใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๘ ผู้เดินทางไปราชการในหน้าที่เลขานุการกับผู้บังคับบัญชาที่เป็นหัวหน้าคณะซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือกับข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๓ ขึ้นไป หรือกับข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๔ ขึ้นไป หรือกับข้าราชการทหารซึ่งมียศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก อัตราเงินเดือนพันเอกพิเศษ นาวาเอกพิเศษ นาวาอากาศเอกพิเศษ ขึ้นไป หรือกับข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจเอก อัตราเงินเดือนพันตำรวจเอกพิเศษ ขึ้นไป หากมีความจำเป็นต้องเดินทางพร้อมกับผู้บังคับบัญชาและเพื่อประโยชน์ในการประสานสั่งการในระหว่างเดินทางไปราชการ ให้เบิกค่าพาหนะได้เท่ากับที่ผู้บังคับบัญชามีสิทธิเบิกและให้พักแรมในที่เดียวกับผู้บังคับบัญชา โดยเบิกค่าเช่าที่พักได้ตามสิทธิที่ตนเองได้รับ หรือเบิกได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราต่ำสุดของที่พักนั้น แต่ไม่เกินอัตราที่ผู้บังคับบัญชามีสิทธิเบิก

ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการในหน้าที่เลขานุการกับผู้บังคับบัญชาตามวรรคหนึ่งมีหลายคน ให้มีสิทธิเบิกค่าพาหนะและค่าเช่าที่พักเท่ากับที่ผู้บังคับบัญชามีสิทธิเบิกได้เพียงหนึ่งคน ส่วนผู้เดินทางไปราชการในหน้าที่เลขานุการคนอื่น ๆ ให้เบิกค่าพาหนะและค่าเช่าที่พักได้ตามสิทธิของตน”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๒๙ แห่งพระราชกฤษฎีกา
ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้เดินทางไปราชการตามคำสั่งของทางราชการเพื่อทำหน้าที่เป็นองค์รักษ์
ผู้อารักขา ผู้อำนวยการความสะตอกอย่างใกล้ชิด หรือผู้ที่เข้าร่วมประชุมหารือ แก่ชาวต่างประเทศ
ที่เป็นประมุขแห่งรัฐหรือบุคคลสำคัญของต่างประเทศ นอกจากจะเบิกค่าพาหนะตามวรรคหนึ่ง
ได้แล้ว จะเบิกค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริงในลักษณะประหยัดตามความจำเป็นในสถานที่แห่งเดียวกับ
ที่ชาวต่างประเทศพักอยู่นั้นด้วยก็ได้ โดยให้อยู่ในดุลยพินิจของปลัดกระทรวงเจ้าสังกัดที่จะพิจารณา
อนุมัติตามความจำเป็นและเหมาะสม สำหรับส่วนราชการใดที่ไม่มีปลัดกระทรวง ให้ผู้บังคับบัญชา
ที่มีอำนาจเช่นเดียวกับปลัดกระทรวงเป็นผู้อนุมัติ”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๙/๑ แห่งพระราชกฤษฎีกา
ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖

“มาตรา ๒๙/๑ เจ้าหน้าที่การทูตระดับ ๑๐ ซึ่งได้รับคำสั่งให้เดินทางกลับ
ประเทศไทยเพื่อเข้าเฝ้าพระมหากษัตริย์ เพื่อกราบถวายบังคมลาและรับพระราชสาส์นตราตั้งและ
พระราชสาส์นถอน ก่อนเดินทางไปดำรงตำแหน่งประจำในต่างประเทศ หากจะนำคู่สมรส บุตรอายุ
ไม่เกินยี่สิบห้าปีซึ่งไม่มีคู่สมรสและอยู่ในอุปการะที่จะต้องเดินทางไปอยู่ในต่างประเทศด้วย และ
ผู้ติดตาม ร่วมเดินทางกลับประเทศไทยเพื่อเดินทางพร้อมกันต่อเนื่องไปประเทศประจำการใหม่
และประเทศไทยเป็นเส้นทางผ่านหรืออยู่ใกล้เคียงกับประเทศที่จะไปประจำการใหม่ ให้อยู่ใน
ดุลยพินิจของปลัดกระทรวงเจ้าสังกัดที่จะพิจารณาอนุญาตตามความจำเป็นและเหมาะสม และให้
เบิกค่าพาหนะและค่าเช่าที่พักได้ ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าพาหนะสำหรับคู่สมรสและบุตรดังกล่าว ให้เบิกได้ในอัตราเดียวกับ
เจ้าหน้าที่การทูต แต่ถ้ามิได้เดินทางพร้อมกับเจ้าหน้าที่การทูต ให้เบิกได้ในอัตราต่ำสุด สำหรับ
ผู้ติดตามไม่ว่าจะเดินทางพร้อมกันหรือไม่ ให้เบิกได้ในอัตราต่ำสุด

(๒) ค่าเช่าที่พักให้เบิกได้ตามความจำเป็น เว้นแต่กรณีและผู้เดินทางมีเคหสถานของ
ตนเองที่สามารถพักอาศัยได้ ให้งดเบิกค่าเช่าที่พัก

การเบิกค่าเช่าที่พัก ให้เจ้าหน้าที่การทูต คู่สมรส บุตร และผู้ติดตามดังกล่าว
พักแรมรวมกันสองคนต่อหนึ่งห้อง และให้เบิกค่าเช่าที่พักในอัตราค่าเช่าห้องพักคู่คนละไม่เกิน
ร้อยละเจ็ดสิบของอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว เว้นแต่เป็นกรณีที่ไม่เหมาะสมจะพักรวมกันหรือ
มีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจพักรวมกับผู้อื่นได้ ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว
สำหรับผู้ติดตามให้เบิกได้เท่ากับข้าราชการในตำแหน่งระดับต่ำสุด”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการ
เดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๒ การเดินทางไปราชการประจำ ได้แก่

(๑) การเดินทางไปประจำต่างสำนักงาน ไปรักษาการในตำแหน่ง หรือรักษา
ราชการแทน เพื่อดำรงตำแหน่งใหม่ ณ สำนักงานแห่งใหม่

(๒) การเดินทางไปประจำสำนักงานแห่งเดิมในห้องที่แห่งใหม่ในกรณีย้ายสำนักงาน

(๓) การเดินทางไปปฏิบัติงานตามโครงการหรือการเดินทางไปช่วยราชการที่มีกำหนดเวลาสิ้นสุดของโครงการหรือการช่วยราชการไว้ชัดเจน ซึ่งมีกำหนดเวลาตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไป

(๔) การเดินทางไปช่วยราชการที่ไม่อาจกำหนดระยะเวลาสิ้นสุดหรือมีกำหนดเวลาไม่ถึงหนึ่งปี ซึ่งต่อมาภายหลัง ส่วนราชการมีความจำเป็นต้องให้ข้าราชการผู้นั้นอยู่ช่วยราชการ ณ สถานที่แห่งเดิมนั้น ให้นับเวลาการช่วยราชการต่อเนื่องและให้ถือเวลาการช่วยราชการตั้งแต่วันที่ครบกำหนดหนึ่งปีเป็นต้นไปเป็นการเดินทางไปราชการประจำ”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๓ ผู้เดินทางไปราชการประจำซึ่งมิใช่ผู้ซึ่งได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานแห่งใหม่ตามคำร้องขอของตนเอง ให้เบิกค่าใช้จ่ายได้ตามมาตรา ๑๔ และกรณีที่ผู้เดินทางดังกล่าวมีความจำเป็นต้องย้ายที่อยู่ใหม่ ให้เบิกค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวในลักษณะเหมาะสมได้ภายในวงเงินและเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนด”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๖ ผู้เดินทางไปราชการประจำจะเบิกค่าเช่าที่พักและค่าพาหนะสำหรับบุคคลในครอบครัวได้โดยประหยัด

การเบิกค่าเช่าที่พักและค่าพาหนะสำหรับผู้ติดตามให้เบิกได้ ดังต่อไปนี้

(๑) หนึ่งคน สำหรับข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ ๖ ลงมา หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๑ ลงมา หรือผู้ช่วยผู้พิพากษาหรือตะตือะยุติธรรม หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๒ ลงมา หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันโท นาวาโท นาวาอากาศโท ลงมา หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจโท ลงมา

(๒) ไม่เกินสองคน สำหรับข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ ๗ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๒ ขึ้นไป หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๓ ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก ขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจเอก ขึ้นไป”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๗ คำพาหนะและคำเช่าที่พักสำหรับบุคคลในครอบครัวนอกจากผู้ติดตาม ให้เบิกได้ในอัตราเดียวกับผู้เดินทางไปราชการประจำตามมาตรา ๓๓ สำหรับผู้ติดตาม ให้เบิกได้เท่ากับข้าราชการในตำแหน่งระดับต่ำสุด

ในกรณีที่เดินทางไปถึงท้องที่ตั้งสำนักงานตามมาตรา ๓๒ (๑) (๒) และ (๓) ถ้าไม่อาจเข้าพักในที่พักอาศัยที่ทางราชการจัดให้หรือบ้านเช่าได้ และผู้บังคับบัญชาดังต่อไปนี้ อนุญาตแล้ว ให้เบิกค่าเช่าที่พักสำหรับตนเองและบุคคลในครอบครัวได้ไม่เกินเจ็ดวันนับแต่วันไปถึงท้องที่ตั้งสำนักงานนั้น

(๑) อธิบดีขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า สำหรับราชการบริหารส่วนกลาง

(๒) หัวหน้าสำนักงาน สำหรับราชการบริหารส่วนกลางที่มีสำนักงานอยู่ในส่วนภูมิภาค หรือมีสำนักงานแยกต่างหากจากกระทรวง ทบวง กรม

(๓) หัวหน้าส่วนราชการในจังหวัดซึ่งเป็นผู้เบิกเงิน หรือนายอำเภอท้องที่แล้วแต่กรณี สำหรับราชการบริหารส่วนภูมิภาค

ถ้ามีความจำเป็นที่จะต้องเบิกค่าเช่าที่พักเกินเจ็ดวัน ต้องได้รับอนุมัติจากปลัดกระทรวงเจ้าสังกัดเดิม สำหรับส่วนราชการใดที่ไม่มีปลัดกระทรวง ให้ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจเช่นเดียวกับปลัดกระทรวงเป็นผู้อนุมัติ”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาคำใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาคำใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๗ การเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว ได้แก่

(๑) การเดินทางของผู้รับราชการประจำในประเทศไทยซึ่งเดินทางไปราชการนอกราชอาณาจักร เพื่อปฏิบัติงานการประชุม เจริญธุรกิจ ดูกาน ตรวจสอบบัญชี หรือปฏิบัติหน้าที่อย่างอื่นเป็นครั้งคราวตามความจำเป็น

(๒) การเดินทางของผู้รับราชการประจำในต่างประเทศซึ่งเดินทางไปราชการ ณ ที่ใด ๆ ในต่างประเทศ หรือมายังประเทศไทย เฉพาะเวลาที่เดินทางอยู่นอกราชอาณาจักร เพื่อปฏิบัติงานนอกที่ตั้งสำนักงานในเขตอาณาหรือเขตพื้นที่รับผิดชอบ หรือ

(๓) การเดินทางของผู้รับราชการประจำในต่างประเทศซึ่งเดินทางไปช่วยราชการรักษาการในตำแหน่ง หรือรักษาราชการแทนต่างสำนักงานในต่างประเทศเฉพาะเวลาที่ออกเดินทางจากที่พักซึ่งเป็นที่ตั้งสำนักงานแห่งเดิมจนถึงที่พักซึ่งเป็นที่ตั้งสำนักงานแห่งใหม่

ถ้าผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศ หรือจากหน่วยงานใด ๆ ในเรื่องค่าใช้จ่ายในการเดินทางแล้ว ไม่มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามพระราชกฤษฎีกานี้อีก แต่หากความช่วยเหลือที่ได้รับน้อยกว่าสิทธิที่จะพึงมีตามพระราชกฤษฎีกานี้ ให้เบิกค่าใช้จ่ายสมทบได้ตามเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนด”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๙ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาว่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๙ เบี้ยเลี้ยงเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวให้เบิกได้ในลักษณะเหมาจ่ายภายในวงเงินที่กระทรวงการคลังกำหนด

ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวที่มีได้เบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางตามวรรคหนึ่ง ให้เบิกค่าอาหารและค่าเครื่องดื่ม รวมทั้งค่าภาษีและค่าบริการที่โรงแรม ภัตตาคาร หรือร้านค้า เรียกเก็บจากผู้เดินทางไปราชการได้เท่าที่จ่ายจริง ภายในวงเงินและเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนด และให้เบิกค่าใช้จ่ายสอยเบ็ดเตล็ดได้ในลักษณะเหมาจ่าย ภายในวงเงินที่กระทรวงการคลังกำหนด

หากผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวตามวรรคสองไปราชการตั้งแต่เจ็ดวันขึ้นไป ให้เบิกค่าทำความสะอาดเสื้อผ้าสำหรับระยะเวลาที่เกินเจ็ดวันได้เท่าที่จ่ายจริง ภายในวงเงินและเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนด

ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวจะเลือกเบิกค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองได้เพียงอย่างเดียว ตลอดระยะเวลาของการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวนั้น ไม่ว่าจะเดินทางไปประเทศเดียว หรือหลายประเทศก็ตาม

การเดินทางไปราชการชั่วคราวของผู้รับราชการประจำในต่างประเทศภายในประเทศที่ผู้นั้นประจำอยู่ ให้เบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางได้ในอัตราครึ่งหนึ่ง

ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการเจ็บป่วยและจำเป็นต้องพักเพื่อรักษาพยาบาล ให้นำมาตรา ๒๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การเดินทางไปราชการของลูกจ้างที่ส่วนราชการในต่างประเทศเป็นผู้จ้าง ให้เบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักได้ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๐ การนับเวลาเดินทางไปราชการต่างประเทศเพื่อคำนวณเบี้ยเลี้ยงเดินทางสำหรับผู้รับราชการประจำในประเทศไทย ให้นับตั้งแต่ประทับตราหนังสือเดินทางออกจากประเทศไทยจนถึงเวลาที่ประทับตราหนังสือเดินทางเข้าประเทศไทย สำหรับผู้รับราชการประจำในต่างประเทศ ให้นับตั้งแต่เดินทางจากที่พักประจำในต่างประเทศหรือสถานที่ปฏิบัติราชการตามปกติ จนกลับถึงที่พักประจำในต่างประเทศหรือสถานที่ปฏิบัติราชการตามปกติ แล้วแต่กรณี แต่ในกรณีที่เดินทางมายังประเทศไทย มิให้รวมเวลาตั้งแต่ประทับตราหนังสือเดินทางเข้าประเทศไทยจนถึงเวลาที่ประทับตราหนังสือเดินทางออกจากประเทศไทย

ในกรณีการเดินทางของข้าราชการในส่วนราชการที่ใช้เอกสารอย่างอื่นซึ่งมิใช่หนังสือเดินทาง เวลาที่ถือว่าเป็นเวลาเข้าและออกจากประเทศไทยให้ใช้เวลาประทับตราเข้าและออกในเอกสารนั้น

เวลาเดินทางไปราชการในกรณีที่มีการพักแรม ให้นับยี่สิบสี่ชั่วโมงเป็นหนึ่งวัน ถ้าไม่ถึงยี่สิบสี่ชั่วโมงหรือเกินยี่สิบสี่ชั่วโมงและส่วนที่ไม่ถึงหรือเกินยี่สิบสี่ชั่วโมงนั้นนับได้เกินสิบสองชั่วโมง ให้ถือเป็นหนึ่งวัน

เวลาเดินทางไปราชการในกรณีที่ไม่ได้มีการพักแรม หากนับได้ไม่ถึงยี่สิบสี่ชั่วโมงและส่วนที่ไม่ถึงนั้นนับได้เกินสิบสองชั่วโมง ให้ถือเป็นหนึ่งวัน หากนับได้ไม่เกินสิบสองชั่วโมง แต่เกินหกชั่วโมงขึ้นไป ให้ถือเป็นครึ่งวัน

ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการมีความจำเป็นต้องออกเดินทางล่วงหน้า หรือไม่สามารถเดินทางกลับท้องที่ที่ตั้งสำนักงานปกติเมื่อเสร็จสิ้นการปฏิบัติราชการ เพราะมีเหตุส่วนตัวตามมาตรา ๘/๑ การนับเวลาเดินทางไปราชการเพื่อคำนวณเบี้ยเลี้ยงเดินทางกรณีลาพักหรือลาพักผ่อนก่อนปฏิบัติราชการ ให้นับเวลาตั้งแต่เริ่มปฏิบัติราชการเป็นต้นไป ยกเว้นในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการมีเหตุจำเป็นต้องพักแรมในท้องที่ที่ปฏิบัติราชการก่อนวันเริ่มปฏิบัติราชการ ให้นับเวลาเพื่อคำนวณเบี้ยเลี้ยงเดินทางตั้งแต่เวลาเข้าที่พักในท้องที่ที่ปฏิบัติราชการ ทั้งนี้ ไม่เกินยี่สิบสี่ชั่วโมงเมื่อนับถึงเวลาเริ่มปฏิบัติราชการ และกรณีลาพักหรือลาพักผ่อนหลังเสร็จสิ้นการปฏิบัติราชการ ให้ถือว่าสิทธิในการเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงเดินทางสิ้นสุดลงเมื่อสิ้นสุดเวลาการปฏิบัติราชการ”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาว่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๑ การเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวที่จำเป็นต้องพักแรม เว้นแต่การพักแรมซึ่งโดยปกติต้องพักแรมในยานพาหนะ หรือการพักแรมในที่พักแรมซึ่งทางราชการจัดที่พักไว้ให้แล้ว ให้ผู้เดินทางไปราชการเบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงตามสิทธิของตนเองได้รับในการพักอาศัยคนเดียว ทั้งนี้ ภายในวงเงินและเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนด การเดินทางไปราชการเป็นหมู่คณะ ให้ผู้เดินทางไปราชการเบิกค่าเช่าที่พักได้ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ลงมา หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๒ ลงมา หรือผู้ช่วยผู้พิพากษาหรือดะโต๊ะยุติธรรม หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๓ ลงมา หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก ลงมา หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจเอก ลงมา ให้พักแรมรวมกันสองคนต่อหนึ่งห้อง โดยให้เบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคู่ คนละไม่เกินร้อยละเจ็ดสิบของอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว ถ้าผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวแยกพักห้องพักคนเดียวให้เบิกได้อัตราเดียวกัน เว้นแต่เป็นกรณีที่ไม่เหมาะสมจะพักรวมกัน หรือมีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจพักรวมกับผู้อื่นได้ ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว

(๒) ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๓ ขึ้นไป หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๔ ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก อัตราเงินเดือนพันเอกพิเศษ นาวาเอก

พิเศษ นาวาอากาศเอกพิเศษ ขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจเอก อัตราเงินเดือน พันตำรวจเอกพิเศษ ขึ้นไป ให้เบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว

(๓) ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๐ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการ ตลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๓ ขึ้นสูง ขึ้นไป หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๕ ขึ้นไป หรือ ข้าราชการทหารซึ่งมียศพลตรี พลเรือตรี พลอากาศตรี ขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศ พลตำรวจตรี ขึ้นไป ซึ่งเป็นหัวหน้าคณะ หากมีความจำเป็นต้องใช้สถานที่ในทีเดียวกันกับที่พัก เพื่อเป็นที่ประสานงานของคณะหรือกับบุคคลอื่น ให้เบิกค่าเช่าที่พักได้เพิ่มขึ้นสำหรับห้องพัก อีกห้องหนึ่งในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียวหรือจะเบิกค่าเช่าห้องชุดแทนก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องมีอัตรา ไม่เกินสองเท่าของอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว

ในกรณีที่เป็นการสมควร กระทรวงการคลังอาจกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งระดับใด หรือตำแหน่งใดเบิกค่าเช่าที่พักเพิ่มขึ้นเป็นพิเศษได้สำหรับห้องพักอีกห้องหนึ่งในอัตราค่าเช่า ที่พักคนเดียว หรือจะเบิกค่าเช่าห้องชุดแทนก็ได้

ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการมีความจำเป็นต้องออกเดินทางล่วงหน้าก่อนเริ่ม ปฏิบัติราชการ เพราะมีเหตุส่วนตัว ตามมาตรา ๘/๑ และมีเหตุจำเป็นต้องพักแรมในท้องที่ที่ปฏิบัติ ราชการก่อนวันเริ่มปฏิบัติราชการ ให้เบิกค่าเช่าที่พักก่อนวันเริ่มปฏิบัติราชการดังกล่าวได้ไม่เกิน หนึ่งวัน

ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการนำบุคคลอื่นที่ไม่มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ไปพักรวมอยู่ด้วย ให้ผู้เดินทางไปราชการรับภาระค่าใช้จ่ายส่วนที่เพิ่มขึ้นจากสิทธิที่พึงจะได้รับ จากทางราชการ”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๒ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการ เดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๒ การเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว โดยปกติให้ใช้ ยานพาหนะประจำทางและให้เบิกค่าพาหนะได้เท่าที่จ่ายจริงโดยประหยัด

ในกรณีที่ไม่มียานพาหนะประจำทางหรือมีแต่ต้องการความรวดเร็วเพื่อประโยชน์ แก่ราชการ ให้ใช้พาหนะอื่นได้ แต่ผู้เดินทางจะต้องชี้แจงเหตุผลและความจำเป็นไว้ในหลักฐาน การขอเบิกค่าพาหนะนั้น

ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการมีความจำเป็นต้องออกเดินทางล่วงหน้า หรือ ไม่สามารถเดินทางกลับท้องที่ตั้งสำนักงานปกติเมื่อเสร็จสิ้นการปฏิบัติราชการ เพราะมีเหตุส่วนตัว ตามมาตรา ๘/๑ ให้เบิกค่าพาหนะได้เท่าที่จ่ายจริงตามเส้นทางที่ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปราชการ กรณีที่มีการเดินทางนอกเส้นทางในระหว่างการเดินทางนั้น ให้เบิกค่าพาหนะได้เท่าที่จ่ายจริงโดยไม่เกิน อัตราตามเส้นทางที่ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปราชการ”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการ เดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไป ราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๓ การเดินทางไปราชการต่างประเทศโดยเครื่องบินจากประเทศไทยไปต่างประเทศ หรือจากต่างประเทศกลับประเทศไทย หรือการเดินทางในต่างประเทศ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ชั้นหนึ่ง สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้

- (ก) หัวหน้าคณะผู้แทนรัฐบาล
- (ข) ประธานศาลฎีกา และรองประธานศาลฎีกา
- (ค) ประธานรัฐสภา และรองประธานรัฐสภา
- (ง) ประธานวุฒิสภา และรองประธานวุฒิสภา
- (จ) ประธานสภาผู้แทนราษฎร และรองประธานสภาผู้แทนราษฎร
- (ฉ) รัฐมนตรี

(ข) ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๐ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๓ ขั้นสูง ขึ้นไป หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๕ ขึ้นไป หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพลตรี พลเรือตรี หรือพลอากาศตรี ขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพลตำรวจตรี ขึ้นไป

(๒) ชั้นธุรกิจหรือชั้นระหว่างชั้นหนึ่งกับชั้นประหยัดหรือชั้นต่ำสุด สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๓ ขั้นต่ำ หรือข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนชั้น ๔ หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก อัตราเงินเดือนพันเอกพิเศษ นาวาเอกพิเศษ นาวาอากาศเอกพิเศษ หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจเอก อัตราเงินเดือนพันตำรวจเอกพิเศษ

(๓) ชั้นประหยัดหรือชั้นต่ำสุด สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ชั้น หรือยศ นอกจากที่ระบุใน (๑) และ (๒)

ในกรณีที่เครื่องบินที่ใช้ในการเดินทางไม่มีชั้นระหว่างชั้นหนึ่งกับชั้นประหยัดหรือชั้นต่ำสุด ให้ผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๒) เดินทางโดยชั้นหนึ่ง

ในการเดินทางไปราชการเพื่อรับเสด็จ ตามเสด็จ หรือส่งเสด็จพระบรมวงศานุวงศ์ หากที่นั่งโดยสารในชั้นที่กำหนดสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๒) และ (๓) เต็ม และไม่สามารถเปลี่ยนแปลงเที่ยวบินได้ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งที่เดินทางดังกล่าวสามารถเดินทางและเบิกค่าโดยสารเครื่องบินในชั้นที่สูงกว่าสิทธิได้ โดยต้องได้รับอนุมัติจากปลัดกระทรวงเจ้าสังกัด สำหรับส่วนราชการใดที่ไม่มีปลัดกระทรวง ให้ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจเช่นเดียวกับปลัดกระทรวงเป็นผู้อนุมัติ

ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการมีความจำเป็นต้องโดยสารเครื่องบินในชั้นที่สูงกว่าสิทธิ จะเบิกค่าโดยสารเครื่องบินนั้นในชั้นที่สูงกว่าสิทธิได้เมื่อได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลัง”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๓ ทวิ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๓ ทวิ ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศในหน้าที่เลขานุการกับผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นหัวหน้าคณะผู้แทนรัฐบาล หรือซึ่งดำรงตำแหน่งประธานศาลฎีกา ประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานศาลอุทธรณ์ รองประธานศาลฎีกา รองประธานรัฐสภา รองประธานวุฒิสภา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือรัฐมนตรี ให้เบิกค่าพาหนะได้เท่ากับที่ผู้บังคับบัญชามีสิทธิเบิกและให้พักแรมในที่เดียวกับผู้บังคับบัญชา โดยเบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงตามสิทธิที่ตนเองได้รับ หรือเบิกในอัตราต่ำสุดของที่พักนั้น แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๔ ค่ารับรองและค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการเดินทางไปราชการ ให้เบิกได้ภายในวงเงินและเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนด”

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกมาตรา ๕๕ ทวิ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๒๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๖๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖

“คู่สมรสหรือบุตรซึ่งเดินทางติดตามไปอยู่ด้วยกับข้าราชการหรือลูกจ้างตามมาตรา ๗๐ (๒) และ (๓) ให้มีสิทธิโดยสารชั้นประหยัดหรือชั้นต่ำสุด โดยให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินอัตราชั้นต่ำสุดตามเส้นทางที่ข้าราชการหรือลูกจ้างได้รับคำสั่งให้เดินทางไปราชการประจำ”

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๖๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๕ ผู้เดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศ ให้ได้รับค่าเครื่องแต่งตัวภายในวงเงินและเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนด เว้นแต่ผู้ซึ่งได้รับค่าเครื่องแต่งตัวมาแล้ว และในการเดินทางครั้งใหม่เป็นการเดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศที่ใช้เครื่องแต่งตัวประเภทเดียวกับที่ใช้ในการเดินทางครั้งก่อน และมีระยะเวลาไม่เกินสองปีนับแต่วันที่ออกเดินทางนั้น”

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๐ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๐ ค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่ให้เบิกในลักษณะเหมาจ่ายตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้เดินทางจากประเทศไทยไปราชการประจำในต่างประเทศ และคู่สมรสหรือบุตรซึ่งต้องเดินทางจากประเทศไทยไปอยู่ด้วย ให้เบิกได้ในอัตราสี่เท่าของจำนวนเงินเพิ่มพิเศษสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศที่บุคคลดังกล่าวจะพึงได้รับจากทางราชการ ยกเว้นข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งเดินทางจากประเทศไทยไปราชการประจำในต่างประเทศเป็นครั้งแรก และคู่สมรสหรือบุตรซึ่งเดินทางจากประเทศไทยไปอยู่ด้วย ให้เบิกได้ในอัตราห้าเท่าของจำนวนเงินเพิ่มพิเศษสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศที่บุคคลดังกล่าวจะพึงได้รับจากทางราชการ

(๒) ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้เดินทางออกจากต่างประเทศหนึ่งไปราชการประจำในต่างประเทศอื่น และคู่สมรสหรือบุตรซึ่งติดตามไปอยู่ด้วย ให้เบิกได้ในอัตราสามเท่าของจำนวนเงินเพิ่มพิเศษสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศที่บุคคลดังกล่าวจะพึงได้รับตามอัตราสำหรับประเทศซึ่งจะไปราชการประจำใหม่

(๓) ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้เดินทางจากเมืองหนึ่งไปราชการประจำอีกเมืองหนึ่งในต่างประเทศเดียวกัน และคู่สมรสหรือบุตรซึ่งติดตามไปอยู่ด้วย ให้เบิกได้ในอัตราสามเท่าของจำนวนเงินเพิ่มพิเศษสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศที่บุคคลดังกล่าวจะพึงได้รับตามอัตราสำหรับประเทศนั้น

(๔) ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้เดินทางจากต่างประเทศที่มีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศกลับประเทศไทย และคู่สมรสหรือบุตรซึ่งกลับมาด้วยจากประเทศเดียวกับผู้เดินทาง ให้เบิกได้ในอัตราสามเท่าของจำนวนเงินเพิ่มพิเศษสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศที่บุคคลดังกล่าวได้รับครั้งสุดท้ายก่อนเดินทางกลับประเทศไทย ในกรณีที่คู่สมรสหรือบุตรเดินทางกลับก่อน การเบิกค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่ให้เป็นไปตามวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด”

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกบัญชี ๓ ค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวในการเดินทางไปราชการ ในราชอาณาจักร ท้ายพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และบัญชี ๕ อัตราค่าเครื่องแต่งตัวไปรับราชการประจำในต่างประเทศ ท้ายพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

ด่วนที่สุด

ที่ กค 0409.6/ 45068

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระราม 6 กทม. 10400

๒๘ ธันวาคม 2547

เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่..) พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร 0901/726 ลงวันที่ 16 ธันวาคม 2547

ตามที่ขอให้กรมบัญชีกลางแจ้งยืนยันความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่..) พ.ศ. ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตรวจพิจารณาแล้ว เพื่อเสนอต่อสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่..) พ.ศ. ตามที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตรวจพิจารณาแล้ว

จึงเรียนยืนยันมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญศักดิ์ เกียรติปริชา)

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

สำนักมาตรฐานด้านกฎหมายและระเบียบการคลัง
กลุ่มกฎหมายและระเบียบด้านค่าใช้จ่ายในการบริหาร
โทร. 0-2273-9802

ด่วนที่สุด

ที่ กต 0204/ ๒12

กระทรวงการต่างประเทศ

ถนนศรีอยุธยา กทม. 10400

12 มกราคม 2548

เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่...) พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร 0901/724 ลงวันที่ 16 ธันวาคม 2547

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่า คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 12) ได้ตรวจพิจารณา ร่างพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ... เสร็จแล้ว จึงใคร่ขอให้ ปลัดกระทรวงการต่างประเทศพิจารณาแจ้งยืนยันความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวที่ ผ่านการพิจารณาแล้วนี้ เพื่อที่สำนักงานฯ จะได้ดำเนินการแจ้งให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีต่อไป นั้น

กระทรวงการต่างประเทศ ขอยืนยันเห็นชอบเกี่ยวกับร่างพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่าย ในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่..) พ.ศ..... ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายกฤษฎณ์ กาญจนกุลวร)

ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ

สำนักงานปลัดกระทรวง

กองคลัง

โทร. 0 2643 5008

โทรสาร 0 2643 5009

ด่วนที่สุด

ที่ กท ๐๒๐๒/ ๑

กระทรวงกลาโหม

ถนนสนามไชย กรุงเทพฯ ๑ ๑๐๒๐๐

มกราคม ๒๕๔๘

เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๑/๗๒๕

ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๗

ตามที่ขอให้กระทรวงกลาโหมแจ้งยืนยันความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่ผ่านการตรวจพิจารณาแล้วให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาทราบเพื่อดำเนินการต่อไป ความละเอียดปรากฏตามอ้างถึง นั้น

กระทรวงกลาโหมพิจารณาแล้วเห็นควรดำเนินการต่อไปได้

จึงเรียนมาเพื่อกรุณาทราบ

ขอแสดงความนับถือ

พลอากาศเอก

(อมฤต จารยะพันธุ์)

รองปลัดกระทรวงฯ ทำการแทน

ปลัดกระทรวงกลาโหม

กรมพระธรรมนูญ

กองกฤษฎีกาทหารและการต่างประเทศ

โทร.๐ ๒๒๒๔ ๖๒๖๔

โทรสาร ๐ ๒๒๒๕ ๕๗๐๐

ด่วนที่สุด
ที่ นร 1008.1/ 4๐๔4

สำนักงาน ก.พ.
ถนนพิษณุโลก กทม. 10300

๒๘ ธันวาคม 2547

เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกาคำใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร 0901/727 ลงวันที่ 16 ธันวาคม 2547

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชกฤษฎีกาคำใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสร็จแล้ว และเพื่อให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 29 สิงหาคม 2543 และวันที่ 15 มกราคม 2545 ที่กำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการตรวจพิจารณาร่างกฎหมายว่า การตรวจพิจารณาร่างกฎหมายที่มีการแก้ไขเล็กน้อย และผู้แทนหน่วยงานของรัฐที่มาร่วมพิจารณาเห็นชอบ ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องยืนยันเห็นชอบในการแก้ไขด้วย จึงขอให้เลขาธิการ ก.พ. พิจารณาแจ้งยืนยันความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวที่ผ่านการพิจารณาแล้วนี้ เพื่อที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจะได้ดำเนินการต่อไป ความแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้ว เห็นชอบร่างพระราชกฤษฎีกาคำใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่ได้ตรวจพิจารณาแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายปรีชา วัชรากัย)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักพัฒนาระบบงานตำแหน่งและค่าตอบแทน

กลุ่มพัฒนาระบบค่าตอบแทนและสวัสดิการ

โทร. 0 2282 1889 , 0 2280 0896

โทรสาร 0 2281 9602

ที่ นร 0702/ 3911

สำนักงบประมาณ

ถนนพระรามที่ 6 กทม. 10400

29 ธันวาคม 2547

เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร 0901/728
ลงวันที่ 16 ธันวาคม 2547

ตามหนังสือที่อ้างถึง ขอให้สำนักงบประมาณแจ้งยืนยันความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 12) ได้ตรวจพิจารณาแล้ว เพื่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจะได้ดำเนินการต่อไป นั้น

สำนักงบประมาณพิจารณาแล้ว เห็นชอบร่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวตามที่ได้ผ่านการตรวจพิจารณาจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวุฒิพันธุ์ วิชัยรัตน์)

ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ

สำนักกฎหมายและระเบียบ

โทร. 0 2273 9027-28 ต่อ 3725

โทรสาร 0 2273 9436

ด่วนที่สุด

ที่ ศย ๐๑๖/๒๒๑

สำนักงานศาลยุติธรรม

ถนนรัชดาภิเษก เขตจตุจักร

กทม. ๑๐๑๐๐

๕

มกราคม ๒๕๕๘

เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑/๗๒๙
ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง ขอให้สำนักงานศาลยุติธรรมพิจารณายืนยันความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับร่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว นั้น

สำนักงานศาลยุติธรรมพิจารณาแล้วเห็นว่า ศาลยุติธรรมเป็นองค์กรตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ และมีอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่น ตามที่กฎหมายบัญญัติ แต่ร่างพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีบทบัญญัติบางประการที่เกี่ยวข้องกับสิทธิประโยชน์ในการเดินทางไปราชการของข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม ซึ่งในขณะนี้สำนักงานศาลยุติธรรมได้ดำเนินการร่างระเบียบเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมแล้ว หากบทบัญญัติในร่างพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้จะกำหนดหลักเกณฑ์ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมไว้ด้วย และมีอัตราหรือสิทธิประโยชน์ที่แตกต่างกับที่ระบุไว้ในระเบียบของสำนักงานศาลยุติธรรมจะทำให้เกิดการลักลั่นได้ จึงเห็นว่าไม่ควรกำหนดหลักเกณฑ์ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมไว้ในร่างพระราชกฤษฎีกา

ฉบับนี้...

ฉบับนี้ โดยขอให้ตัดข้อความในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมออกทั้งหมด
ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาถึงสำนักงานศาลปกครองที่มีอิสระในการบริหารงบประมาณเช่นเดียวกับ
สำนักงานศาลยุติธรรมในร่างพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ก็ได้มีการกำหนดอัตราหรือ
สิทธิประโยชน์ของตุลาการศาลปกครองและข้าราชการฝ่ายศาลปกครองไว้แต่อย่างใด
จึงเรียนยืนยันมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายชัย ชลวร)

เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม

สำนักวิชาการศาลยุติธรรม

กลุ่มพัฒนากฎหมาย

โทร. ๐ ๒๕๑๒ ๘๔๖๙, ๐ ๒๕๑๒ ๘๔๗๑

โทรสาร ๐ ๒๕๑๒ ๘๔๗๑